

GLAZBA NA 70.DLJI: RECITAL IVA POGORELIĆA U KNEŽEVU DVORU

Dva sata iznimne umjetnosti

Piše: Sanja Dražić

Tek u programskoj knjižici prethodnog koncerta službenog programa naveden je podatak da je izvođač već sudjelovao na Igrama. Pa su iscrpno i detaljno navedeni dubrovački nastupi pijanista Iva Pogorelića. Do sada za mnoge sudionike ovogodišnjeg programa o tome nije napisano niti slova! Toliko.

Ivo Pogorelić je, očekivano, izazvao veliki interes javnosti. Dijelom je riječ o koncertnoj publici a dijelom o onima koji iz nekih drugih razloga dolaze na njegov nastup. Inače, velika imena najčešće i privuku tako kombinirani auditorij. U tom slučaju, najvažnije je da oni koji nemaju navike koncertne publike svojim ponašanjem ne ometaju ostale. Ni izvođača. Na

ovom koncertu, srećom, publika je bila disciplinirana i nije pljeskala između stavaka. Uglavnom, imponantna je bila slika iznimne gužve već ispred vrata Kneževa dvora i to puno prije početka recitala. Kao što je bila veličanstvena slika prepunog Dvora koji je nestrpljivo čekao izlazak soliste.

Recital Iva Pogorelića u Kneževu dvoru imao je onu neopisivu čaroliju trenutka i predstavljao je zaokruženu cjelinu koja se jasno pratila

Pogorelić je odabrao skladbe koje, kako spominje programska knjižica: "već dugo ima na svom repertoaru i svirao ih je nebrojeno puta. Sve su zastupljene na nosači-

ma zvuka koje je još kao mladić snimio za diskografsku kuću Deutsche Grammophon tijekom 1980-tih godina". Dakle, riječ je o četrdeset godina održavanja notnog teksta

i sazrijevanja interpretacija. O Pogorelićevoj tehnici i artizmu uvijek smo mogli reći samo najbolje.

U prvom dijelu večeri čuli smo Bachovu Englesku suitu br.3 u g-molu i Beethovenovu Sonatu br.11 u B-duru op.22. Bachova je glazba, osim početne robustne akcentuacije, imala svoj odmjeren i zanimljiv slijed nizanja stavaka. U Sonati je, po svojoj ekspresivnosti, najdalje odmakao drugi stavak, Adagio con molto espressione. Potpuno nas je mogla zaokupiti eruptivna snaga vođenja melodije kao i opijajuća solistova muzikalnost.

Drugi je dio počeo Chopinovom glazbom, Barkarolom op.60 i Preludijem u cis-molu op.45. Intrigantno nam je Pogorelić otkrivao svoje viđenje ova dva djela. A potpuno nas je očarao

izvedbom Ravelovog Gaspard de la Nuit, skladbe koja zahtijeva iznimnu i koncentraciju i kondiciju. Bogatstvo boja i tona i dinamičke finese a sve u jednom besprekidnom iznošenju sadržaja i priče svakoga od tri stavka. Veličanstveno! Na kraju oba dijela večeri, Pogorelićeva košulja je bila potpuno mokra od znoja jer je večer ipak bila sparni, doduše ne toliko kao u prethodnim tjednima. Unatoč napornom nastupu, Ivo Pogorelić se - bez teatralnosti - opušteno i zahvalno klanjao publici čak četiri puta. Pogledom je obuhvatio i one koji su ispunili gornju galeriju kao i one na skalnim pa je izgledalo da je uspostavio vezu sa svakim od prisutnih. Suptilnu i čvrstu vezu kakvu već godinama nije niti pokušavao ostvariti s dubrovačkom publikom.